

ม้าจัยที่มีผลก่อขなกของกรัวเรือนไทยในชนบท

นางเนื้อชา กิจป์ประสิทธิ์

001445

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาทางสาขาวิชารูปแบบ ปริญญาลัษณะวิทยา มหาบัณฑิต

แผนกวิชาสังคม

คณะศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๗๘

I 1606690X

FACTORS AFFECTING THE SIZE OF THE
RURAL THAI HOUSEHOLD

Mrs. Benja Silprasitt

A thesis Submitted in partial Fulfillment of the Requirement
for the Degree of Master of Arts (Demography)

Department of Social Studies

Graduate School

Chulalongkorn University

1972

นักศึกษาลัย ชุดลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมติให้บัณฑิตยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามระเบียบปริญญาด้านห้ามพิทก

.....
.....
.....

แบบคืนนักศึกษาลัย

คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

.....
.....

ประธานกรรมการ

.....
.....

กรรมการ

.....
.....

กรรมการ

.....
.....

กรรมการ

อาจารย์ผู้ควบคุมการวิจัย

อาจารย์นิพนธ์ เกพวัลย์

หัวข้อวิทยานิพนธ์

เจริญเป็นกองขนาดของกรวาร์เรื่อนไทยในขณะนี้

四

นางเมฆา กิจปั้ประสีห์ ແພເກວິຫາວັດກີ

ปีการศึกษา

1786

၁၅၈

จุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้ เป้าที่ผู้อ้างถึงจำนวนสมาชิกในกรุงเรือนในเขตชนบทของไทย โดยกรุงเรือนที่ยกเป็นตัวอย่างของอาชญากรรม ค่างกันมีฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจที่แตกต่างกันออกไป จุดสำคัญของการศึกษาคือ ร่องรอยที่บ่งชี้ถึงความก่อการประหาร หรือลักทรัพย์และสังคมรวมทั้งปัจจัยอื่น ๆ ปัจจัยใดที่น่าจะมีผลในการดำเนินกิจกรรมของกรุงเรือน และบังคับนั้น ๆ มีผลต่อขนาดของกรุงเรือนโดยกรุงหรือในทางตรงกันข้ามโดยมีสมมติฐานว่า

"ป้าจัยหางคาน" เกเรนชู กิจนาคราช เป็นป้าจัยส่วนสำคัญที่มีผลต่อขนาดของกรัวเรือนไทยในช่วงศตวรรษที่ ๑๙

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาระดับนี้ ให้เกิดความชื่นชอบจากการวิจัยของโรงเรียนการวิจัยก่อเนื่อง
ระยะยาวเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจและประชากรในประเทศไทย ในส่วนที่
เป็นการวิจัยในเชิงบทบาท คำแนะนำโดยละเอียดที่ประชุมครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่ง
ได้จัดทำในระหว่างเดือนเมษายน ปี พ.ศ. ๒๕๑๖ โดยมีผู้ชี้แจงในหัวข้อธุรกิจภาคติด
และมหาชนติด ซึ่งได้ผ่านการอนุมัติในที่ประชุม ภักดีงานสำราญทำการอ่านออกเสียงน้ำเสียงและ
ภาระ และสกัดที่สืบมรสแล้วในครัวเรือนที่ไม่เกิน ๒๐ ปี มากทำการศึกษาความ
ลึกซึ้งระหว่างปัจจัยทาง ๔ ด้านตามข้างต้น คือจำนวนสมาชิกในครัวเรือน ครอบครัวของครัว—
เรือน โดยใช้วิธีการทางสถิติศาสตร์วิเคราะห์ความบูรณา

ผลการศึกษาปรากฏว่า จำนวนผู้ติดเชื้อมือญี่ปุ่นในกรุงเรอีโน เป็นตัวกำหนดที่สำคัญต่อขนาดของกรุงเรอีโน โดยที่จำนวนสมาร์ชิกในกรุงเรอีโนจะเพิ่มขึ้นพร้อมกับการเพิ่มขึ้นของจำนวนคู่บ่มรส โดยเนื่องจากยังคงอยู่ในกรุงเรอีโนที่มีคู่บ่มรสสัมภ์แท้ ๆ อยู่เป็นประจำมีมาตั้งแต่ก่อนที่มีคู่บ่มรส น้อยกว่า น้ำจัพทางก้านประชากรที่สำคัญที่สุด อย่างเช่นหัวหน้ากรุงเรอีโน ภาระเจริญพันธุ์ของหัวหน้ากรุงเรอีโน ยังคงหัวหน้ากรุงเรอีโนที่มีผลกระทบต่อจำนวนมาก กรุงเรอีโนที่ยังคงเป็นอาณาจักรไว้ ให้เพิ่มขึ้น เนื่องจากจำนวนคู่บ่มรส

ปัจจัยก้านเกรบทรุกิจ ที่บวักกรัวเรือนหนึ่งมีฐานะทางเกรบทรุกิจมาก จะเป็นนาคใหญ่กว่ากรัวเรือนที่มีฐานะทางเกรบทรุกิจสูง ในเรื่องของเชื้อสายก็จะมีความน่าเกร้นน้ำมากยิ่งกว่าไม่มีคล่องนาคของกรัวเรือน

ปัจจัยก้านสังคม ผลประการว่า ภัยภัยของการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือนไม่มีความสัมพันธ์ กับขนาดของครัวเรือน เนื่องจากหัวหน้าครัวเรือนในเขตชนบทมีระดับการศึกษาที่ไม่แตกต่างกันมากนัก นอกจากนี้ยังพบว่าการศึกษาภัยภัยโดยภายนอก ที่มีความสัมพันธ์ในทางตรงกันข้าม ระหว่าง ภัยภัยทางเศรษฐกิจ การศึกษาภัยภัยเชิงเมือง และความโภชต์ - ภัยภัยของที่อยู่อาศัย

ปัจจัยค่านิยม ใจแก่ พันธุ์ในการป้องกันการปฏิเสธ ซึ่งไม่ผลท่อนาคของกรว
เรื่องในเชิงมนุษย์

ABSTRACT

The purpose of this research has been to study the size of households in rural areas of Thailand. The sample families studied were of varied social and economic statuses. Primarily this study seeks to find out which factors, demographic, economic, sociological, or other tends to most affect a household's size and whether that factor has a direct effect or an indirect one. The following hypothesis has been proposed:

"The economic factor tends to be the important factor affecting the size of households in rural areas of Thailand."

The data used in this study was obtained from the National Longitudinal survey of Social, Economic and Demographic Change in Thailand. Research was carried out by the Population Institute of Chulalongkorn University between April and May, 1969. Both under-graduate and graduate students, who received training in surveying, interviewed heads of households, their wives, and married women in the sample households who were not more than 60 years of age. With this data a study was made of the correlation between the factors

mentioned above and the number of members in the household, or the size of the household. Statistical methods was used in the analysis of the data.

The results of this study show that the number of married couples in a household is important determinants of the size of a household. That is, the number of household members will increase as the number of married couples in the household increase. Households in which there are three (3) or more married couples are larger than the other.

The important demographic factors involved are the age and the fertility of the head of household. The larger the number of his children, the larger than the size of the household. The same is true of the number of this children who have married and still live in the household.

It was found that households of a low economic status were larger than those of a high economic status. There seems to be no relationship between the occupation of the head of the household and the size of the household.

The educational level of the head of the household appears to be not related to the household's size. Apart from this, it was found that contact with the outside world is also related in the opposite way between the frequency to visit town and the distance of house to town.

The important psychological factors was the attitude towards
contraception.

สารบัญ

หน้า

บทก็อปภาษาไทย	๔
บทก็อปภาษาอังกฤษ	๘
กิจกรรมประการที่	๙
รายการตารางประกอบ	๙
บทที่	
๑ บทนำ	๙
๒ วิธีทำการศึกษาและทราบข้อมูลเบื้องต้น	๑๖
๓ ปัจจัยทางการที่มีผลต่อภาษาของกรีกเรื่องไทย	๒๙
๔ ปัจจัยทางการที่มีผลต่อภาษาของกรีกเรื่องไทย	๓๐
๕ ปัจจัยทางก้านสังคมที่มีผลต่อภาษาของกรีกเรื่องไทย	๓๖
๖ ปัจจัยด้านเจตวิทยาและอื่น ๆ	๔๖
๗ บทสรุปและขอเสนอ	๖๖
บรรณานุกรม	๖๙
ประวัติการพิมพา	๖๙

กิติกรรมประกาศ

ผู้เขียนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ขอกราบขอบคุณอย่างสูงที่อยู่ช่วยเหลืออาจารย์ ดร. วิศิษฐ์ – ประจวบเมฆะ ผู้อำนวยการสถาบันประชากรศาสตร์ที่ให้กุญแจให้กำแหงทำในการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ‘มาตุเรื่องแรก รวมทั้งได้ให้ความช่วยเหลือในการศึกษา ให้ความอนุเคราะห์ในการ การใช้ชื่อ และเกริ่งจักรกลในการวิจัย และอาจารย์นิพนธ์ เพชรัตน์ อาจารย์ที่ปรึกษา และควบคุมการวิจัยที่ให้กุญแจให้กำแหงทำวิชัย แก้ไขเรื่องราบทั้งๆ จนถูกต้อง อาจารย์ – ลินกอร์น โพลิชช่า เป็นผู้แนะนำช่วยเหลือในการติดตามคัวเลข ขอขอบพระคุณอย่างสูงคงรอง – ศาสตราจารย์พันโทเลื่อม ลักษณ์ อาจารย์คณะมหาวิชัยศาสตร์ และการณ์ชี ผู้ได้ให้ความช่วยเหลือในการใช้เกริ่งจักรกลด้วย ตลอดจนการวิเคราะห์ข้อมูล

ขอแสดงความขอบพระคุณเหลือเชิงการทราบการตัววิทยานิพนธ์ฉบับนี้ประกอบด้วย รองศาสตรา – จารย์พัทธา สายหุ้ย อาจารย์เสาวลักษณ์ เมื่อมีคิ อาจารย์วิวิช บริภาคย์ ที่กุญแจ เสียสละเวลาในการตรวจสอบนี้ รวมทั้งได้ให้ความช่วยเหลือแนะนำในการแก้ไขวิทยานิพนธ์ นี้ให้ถูกต้องสมบูรณ์เป็นขึ้น

นอกจากนี้ขอขอบคุณอาจารย์สุชาติ ลิโตรัตน์ ผู้ที่ได้ให้ความช่วยเหลือในทุกขั้นตอน ของการทำวิทยานิพนธ์ ช่วยแนะนำในการวิเคราะห์ข้อมูล ขอขอบคุณอาจารย์สมหมาย วันสอน แห่งคณะสาขาวิชาสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่ได้ช่วยเหลือทางด้านการศึกษา รวมทั้งให้กำลังใจ ในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ทุกคนของสถาบันประชากรศาสตร์ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ทุกคนของญี่ปุ่น – ประมาณเดือน ก่อนวันออกงาน เสาร์ที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๓ สำนักงานสหกิจแห่งชาติ เจ้าหน้าที่ลงคะแนน และทุกคนที่มีส่วนร่วม ในการทำวิทยานิพนธ์นี้

ผู้เขียนขอข้อความว่า ทุกคนที่กระทำการใดๆ ก็ตามที่เป็นผู้ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ เป็นผู้ช่วยเหลือในการกุญแจเป็นอย่างยิ่ง。

รายการภาระงบประมาณ

ภาระที่

หน้า

- ๑ จำนวนร้อยละของครัวเรือน จำนวนผู้คนจำนวนสมาชิกในครัวเรือน ๒๖
- ๒ จำนวนร้อยละของครัวเรือน จำนวนผู้สูงอายุในครัวเรือน ๒๗
- ๓ จำนวนสมาชิกในครัวเรือนโดยเฉลี่ยต่อหนึ่งครัวเรือน จำนวนผู้สูงอายุในครัวเรือน และคุณภาพของหัวหน้าครัวเรือน ๒๘
- ๔ จำนวนสมาชิกในครัวเรือนโดยเฉลี่ยต่อหนึ่งครัวเรือน จำนวนผู้สูงอายุในครัวเรือน และจำนวนบุตรที่สมรสแล้วของหัวหน้าครัวเรือน ๒๙
- ๕ จำนวนสมาชิกในครัวเรือนโดยเฉลี่ยต่อหนึ่งครัวเรือน จำนวนผู้สูงอายุในครัวเรือน และอาชีพของหัวหน้าครัวเรือน ๓๐
- ๖ จำนวนสมาชิกในครัวเรือนโดยเฉลี่ยต่อหนึ่งครัวเรือน จำนวนผู้สูงอายุในครัวเรือน และฐานะทางเศรษฐกิจของครัวเรือน ๓๑
- ๗ จำนวนสมาชิกในครัวเรือนโดยเฉลี่ยต่อหนึ่งครัวเรือน จำนวนผู้สูงอายุในครัวเรือน และฐานะทางเศรษฐกิจของบ้านที่อยู่อาศัย ๓๒
- ๘ จำนวนสมาชิกในครัวเรือนโดยเฉลี่ยต่อหนึ่งครัวเรือน จำนวนผู้สูงอายุในครัวเรือนและมาก และดัชนีของบ้านที่อยู่อาศัย ๓๓
- ๙ จำนวนสมาชิกในครัวเรือนโดยเฉลี่ยต่อหนึ่งครัวเรือน จำนวนผู้สูงอายุในครัวเรือน และเงื่อนไขของการเข้าร่วม ๔๐

ตารางที่	หน้า
๙๐ จำนวนสมาชิกในกรัวเรือนโดยเฉลี่ยต่อหนึ่งกรัวเรือน จำแนกตามจำนวน ภูมิส梗ที่อยู่ในกรัวเรือน และจำนวนเนื้อที่หกรัวเรือนเป็นเจ้าของ	๔๖
๙๑ จำนวนสมาชิกในกรัวเรือนโดยเฉลี่ยต่อหนึ่งกรัวเรือน จำแนกตามจำนวน ภูมิส梗ที่อยู่ในกรัวเรือน และภาระในการเกษตรกรรม ซึ่งกรัวเรือนทำอยู่	๔๗
๙๒ จำนวนสมาชิกในกรัวเรือนโดยเฉลี่ยต่อหนึ่งกรัวเรือน จำแนกตามจำนวน ภูมิส梗ที่อยู่ในกรัวเรือน และ ระดับการศึกษาของหัวหน้ากรัวเรือน ...	๔๘
๙๓ จำนวนสมาชิกในกรัวเรือนโดยเฉลี่ยต่อหนึ่งกรัวเรือน จำแนกตามจำนวน ภูมิส梗ที่อยู่ในกรัวเรือน และภาระเบี้ยครังในการติดตั้งน้ำประปาเมืองของ หัวหน้ากรัวเรือน	๔๙
๙๔ จำนวนสมาชิกในกรัวเรือนโดยเฉลี่ยต่อหนึ่งกรัวเรือน จำแนกตามจำนวน ภูมิส梗ที่อยู่ในกรัวเรือน และภาระไปกลับ – ไกลของที่อยู่อาศัย	๕๐
๙๕ จำนวนสมาชิกในกรัวเรือนโดยเฉลี่ยต่อหนึ่งกรัวเรือน จำแนกตามจำนวน ภูมิส梗ที่อยู่ในกรัวเรือน และภาระในการปั้งกันการปฏิบัติ	๕๑
๙๖ จำนวนสมาชิกในกรัวเรือนโดยเฉลี่ยต่อหนึ่งกรัวเรือน จำแนกตามจำนวน บุตรที่มีชีวิตอยู่ และหัวหน้าศรีในการปั้งกันการปฏิบัติ	๕๒